

Erubescat igitur dicit pe. dam.
humana supbia Ex quo patz
q humilitas vestiū deum pla
cat gratiā meretur ⁊ proximū
edificat. vnde thō. 2. 2. vbi su
p̄ dic. sic. Si vilioribus vesti
b⁹ q̄ ceteri q̄s induatur nō sp
peccat. s; si hoc faciat ppter ma
ccācōez carnis. vel humiliatio
nem spūs: ad virtutem tēpera
tie p̄tinet. hoc aut p̄cipue per
tinet ad hos q̄ alios vrbō ⁊ ex
emplo ad p̄nia; hortātur. hoc
thō.

Capitulū. xix.

Quarto decio prohibe
tur hic dei tēptacō vn
de deu. vi. non tēptab
dñm deū tuū. Et idē xp̄us cōn
dyabolū allegauit math. iiii.
a **U**bi p̄mo videndū. qd̄ sit
deū temptae. Secdo quot ge
nera hoim̄ illud vitū incidat
Tercō de gradib⁹ deū tēptā
tium. Quo ad p̄mū scōz thō.
2. 2. q. lxxxvii. p̄ totum. Deū
tēptat qui experimētum fumit
seu explorat ex intencōe racōe
pprie persone p̄ sua vrbā vel
facta de dei potentia. sapiā. pie
tate. bōitate. vel volūtate specu
latiē sine spē ali dei m̄st̄mctū. si
ne iusta nccitate vel pia vtili
tate ⁊ sine alijs debitis circum
stācijs. vel q̄ etiā p̄ter intencōez
talia expiendi aliqd̄ loquitur
petit vel fac. qd̄ ad n̄l aliud vti
le est nisi ad probādū dei ptā

tem. sapiētiam. volūtatem. vel
bōitate. vnde sup̄ illo deu. vi.
non temptab dñm deū tuum
dic. glō. deū temptat. qui ha
bēs qd̄ faciat sine racōe cōmit
tit se discrimini vel p̄iculo expe
riens vtz possit liberari a deo.
Dicitur p̄mo q̄ experimētum
fumit seu explorat. qz tēptare
est experimētum de aliquo fu
mere: nullus aut experimētū
fumit nisi de re ignō vl̄ dubia
Ex quo patz qz omnis deū tēp
tans deū ignorat. vel dubitat
de aliqua perfectōe dei quod
semp̄ est pccm. Ex quo patz qz
deū temptare sp̄ est peccatum
Dicitur ex intencōe ad dñm
tēptacōnis p̄ter intencionem
b **U**bi nōndū qz duplex ē dī
temptacō vna itenta. alia nō
itenta Intenta fit dupliciter
vno mō exp̄isse. alio mō interp̄
tatiē. Exp̄isse cū aliquis dicto
vel facto itendit experimētum
de aliquo fumere Interpretatiē
vero qñ nō itendit experimen
tu fumere p̄ sua dicta vel facta
tñ agit vel dicit qd̄ ad nihil ali
ud videtur ordinabile nisi ad
experimētum fumēdum vnde
quasi interpretatiē deū temptat
qui si nō intendat de deo ex
perimētum fumere aliquid tñ
petit vel facit ad nihil aliud
vtilē nisi ad probādū dei ptā
tem bōitatem ⁊ filia Dicitur

ratione proprie persone. quod si quis experimētum sumeret de deo vel ad deum pertinētibus non ut ipse experimētum sumens de hijs seu talia explorās talia agnoscat sed ut ea alijs demonstraret quādo est iustitiam aut pia utilitas. hoc enim non esset temptare deum. **Dicitur** per sua verba vel facta non cogitata ad differentiā infidelitatis. nam infidelis in quatuor huiusmodi in mente dubitat de dei perfectione. puta bonitate potentia et filibus. **Sed** deum temptare cum directe opponat cultui diuino seu patrie vel religioni in exterioribus consistit actibus. **Dicitur** etiā per sua verba vel facta. quod homo deum temptat expressse dupliciter. **Quoniam** expressse verbis quādo homo in sua petitione orando vel similia verba formando ea intentione aliquid a deo postulat ut explorare dei sententiā. potentiam. vel bonitatem. vel voluntatem. **Factis** autem deum expressse temptat. quando per ea que facit intendit experimētum sumere diuine potestatis siue pietatis. aut sapientie. **Dicitur** de dei potentia bonitate ac speculatione non practice. nam duplex est cognitio diuine voluntatis vel bonitatis. una qui dicitur speculatione. **Et** quantum ad hanc non licet dubitare nec probare utrum dei voluntas sit bona. vel utrum deus sit suauis. **Alia** per

dicta affectiua seu experimētalis. dum quis experitur in seipso gustum diuine dulcedinis et complacētiā diuine voluntatis. **Sicut** de ieremio dicit dno. de diuinis nominibus. c. ij. quod didicit diuina ex compassione ad ipsa. **Et** hoc modo monemur ut probemus dei voluntatem et gustem eius suauitatem secundum illud rom. xij. **Probetis** que sit voluntas dei bona boni placēs et perfecta. **Et** ipsi. **Dubitare** et videte quoniam suauis est dominus. **Dicitur** sine speciali dei instinctu. unde abraham non peccauit gen. xv. cum dixit ad dominum. unde scire possum quod possessor sum eius scilicet terram re promissam a deo. **Similiter** nec beata agatha que noluit medicinam recipere quia expta erat erga se diuinam benignitatem ut vel infirmitates non pateretur per quibus corporali medicina indigeret vel statum sceleris diuine bonitatis effectum. **Sed** achas peccauit non petens signum. non enim si petisset deum temptasset quod deus iussit eum petere et etiā quod pertinebat ad communem utilitatem. **Sed** deo vero qui iudicium. vi. signum a deo petisse legitur de victoria re promissa ex debilitate fidei sed gloriose petisse videtur ideo peccauit. **Sicut** et zacharias luce. i. qui dixit ad angelum. unde hoc sciam unde propter incredulitatem punitus fuit

d **U**bi sciendum qd dupliciter aliqd signū petat a deo. Vno modo ad explorandū dīmam ptatem aut vitatē dicti eius qd hoc de septim; ad dei temptacionem. Alio mō ad hoc qd instruat quid sit cū aliqd factum placitū deo. qd hoc nullo mō pertinet ad dei temptacōem; **D**icitur sine iusta necessitate. qd si iusta necessitas foret non esset peccatū vñ. ij. palip. xx. **C**ū ignoram; qd agere debam; hoc solum habem; residui ut oculos nrōs dirigamus ad te **D**icitur sine pia utilitate. qd ex pia utilitate facti qd apli petierūt ut in nomine cristi fierēt miracula actu. iij. **S**imiliter de quodā. i. dyalogo; refert gre. qui suscitauit paruulum ad lacrimas matris eius. **S**imiliter qd uis predicatorum pro victu corporali nō sint solliciti ut verbo dei qd doctrinē vacēt. si sic soli deo imitatur. non deū temptant. qd non sine necessitate vel utilitate fatiūt. h; si sine tali faceret deū tēptarent. vnde **aug. xxij. cōtra faustum dicit qd paulus nō fugit quasi nō credendo i deū. sed ne deum temptaret si fugere noluis; cum fugere potuis; .** **D**icitur a sine alijs debitis circūstancijs. qd pie qd humiliter petēdū ē aliqd a deo. qd sic seruēdum est deo

Dicitur vel qui etiā pter inten cōem ppter temptacōem dei interpretatiuā. **Q**uo ad. ij. pñ e cipale notandum qd cōtra hoc mādatum exceditur quātuplī ceter. **P**rimo vitatē inquirendo de alia vita qm fide nutantes reuocāt mortuos. **S**ecūdo iusticiam qd volūt p duellū ostendi vni; innocēciam qd alterius malum. **T**ercō sapiētā qui ptermissio studio hūano artes vel scientias desup expectāt p oracōes solum. **Q**uarto potētiam qui non fugiūt necē cū possint a delat. paulus enī p spōrtā fugit. qd xp̄us de templo de celsum se nō dimisit sed descendit. **Q**uinto bonitatē. qd refutāt medicālia in casu sine necessitate qd utilitate. **S**imiliter qui tempus miserēdi deo cōstituant ut dicitur iudith. viij. h; enī omnes aliquo mō vidētur explorare dīmā illicite. **Q**uo ad p̄mum qrit scūs thō. qd li. iij. q. ix. ar. ij. vtz liceat ab aliquo moriete req̄ere ut reuel; statū suū p̄t; mortē **R**espōd; qd sic supponēdo hoc tñ dīmo iudicō. a dūmō nō ex dubitacōne fidei de futuro statu quasi temptādo inq̄rat. **E**t pia qd humilis itencō hēatur vic; ad subueniendū de fūcto p suffragia **R**acō est qd scō; dam. li. iij. **I**mpletio naturalis desiderij

nō ē peccatū nisi aliqua inordi-
natio adiungatur ut patet de ci-
lo. naturaliter aut scire desidera-
mus. i. metaphisice. Sed cum
p̄fatis tribus conditionibus de-
siderare scire statum alicui⁹ p̄
mortem nihil inordinate vide-
tur habere annexum. unde. ij.
math. xij. Sancta ergo ⁊ salu-
bris est cogitatio p̄o defunctis
exorare ut a peccis soluantur hec
tho. Quidam alius doctor ad-
dit qd qui expeteret iudicium ut
certificari vellet de statu illo an
vicij celū sit. vel infernus quod
cōmuniter p̄dicatur: mo r̄liter
peccaret quia infidelis foret. di-
cit etiam qd istam petitiōem nō
debent facere nisi hōies deuoti. et
illi possunt sic expeti qui fuerūt
in statu isto deuoti et de quibz
p̄sumitur qd sint saluandi. dya-
bolus enim sepe immiscere pōt
illusiones quādo sic mortui re-
uocantur. Contigit enim quōqz
mortuū esse in purgatorio ⁊ de-
mō in eius sp̄e dicit eum eē in
inferno ut aīa suffragio priuetur
⁊ viuus de deuota vita mor-
tui quam recolit imitari desi-
stit. Secundo contingere pōt
animā esse in purgatorio quā
demō dicit esse i celo ut anima
suffragio priuetur. Sed que-
ris nunq̄ tenet viu⁹ appare-
ti credere qd aperit. R̄ndet idē
doctor posito qd defunct⁹ r̄uer-

teretur non esset q̄s obligatus
credere ea q̄ reuelaret licet etiā
essent vera hec ille. Secundo f
possunt peccare contra istud duel-
lantes. Vbi nōndū qd scdm mi-
colaū de lyra sup materia duel-
li. dauid cū golia. i. reg. xvij.
Duellum pōt dupliciter accipi
vno mō pprie ⁊ sic est singula-
ris puḡ duoz ut p̄ victoriam
vni⁹ appareat tādē ei⁹ iusti-
tia p̄ dñm iudiciū ⁊ alterius
iniusticia. Et sic scdm omēs do-
ctores duellū est illicitū tam ex
parte appellatis q̄ ec̄. recipiē-
tis ⁊ etiā iudicantis ⁊ consuletū
scz ex officio ⁊ fauore p̄stantū
Sicut sacerdotes q̄ darēt b̄ndi-
ctōez talibz. qd ibi manifeste est
tēptatio dīna graui⁹ ibi vidz
peccare appellat⁹ iniuste seu su-
scipiēs iniuste graui⁹ q̄ sp̄te h̄
offerēs graui⁹. Similit̄ vi-
detur de iudice ⁊ cooperatibus
hec vidz raymundi s̄mā. et hec
mō h̄m quosdā videtur loq̄ de
duello iura ip̄m duellū phibē-
tia. q. v. mōrchiam. Et extra de
purgatioe vulgai cū suscepisti
n̄ preuelatioe; dīnā manifestatū
fuit qd deus vult sic iudicāe su-
am iustitiam. ⁊ hec mō dauid
aggressus ē goliath. qd ei dixit
Ego vivo ot̄ te in oīe dñi viuē-
tis. nec pprie sic dauid fuit du-
ellator. sed dīne iusticie execu-
tor. Alio mō potest accipi s

duellū largē put est bellū sin-
gulare vni? cū vno absq; expe-
ctacōne diuini iudicij. sed ut
p virtutem. artē vel fortunaz
vel oibus istis vel aliq; bus eo-
rum occurrētib? aliqua cōtraū-
fia inter eos criminalis vel ciui-
lis t̄minetur. an tale duellum
semp sit mortē discordant tā-
thxologi q̄ iuriste. **Fit autem**
duellū tripliciter. **Primo** a spi-
ritu scō uti dauid. 1. re. xvij. a
in **Kolādo** ut h̄tur in historia
karoli. **Secūdo** scdm multos
p̄sertim ex parte appellatis cū
pccō ut in ij. mō tactū ē. **Ter-**
tio semp est graue pccm ut in
primo casu. Et nōndum q̄ iu-
dicū ferri cādētis. a aque fer-
uētis a filia prohibita sūt. sic
7 de duello dictū ē. **Ter cō** pcc-
care pnt cōn hoc volentes per
artem notoriā vel simlē sine
humano studio sciētā adipi-
sci. **Quarto** qui nō fugiūt vbi
tenētur 7 possunt. dī auxiliū
ad hoc sine causa expectantes
cōn quos xp̄s ait. Cū vs p
sequētur in vna ciuitate fugite
in aliam math. x. **Qñ** aut fugi-
enda sit mors in xp̄iana perse-
cucōne 7 qñ non vndō a cōfi-
deracō scādali periculū gregis
a hmōi docere possunt. Nam
aliqñ contigit eodē tēpore a
i eodē loco vni dētre fuge-
re alterz nō ut de santulo quē

gladius ferire nō potuit. a de
dyacono recedēte gre. pōit
exēplū in li. dyalogoz. **Quinto**
quidam fugiunt medicinalia
vbi oportet etiā quod lic; a ga-
tha fecisse videatur. tñ ut thō.
2. 2. q. lxxxvi. dicit fecit certa
de dī aduotio ut sup. **Quo** h
ad. iij. p̄ncipale nō scdm thō.
quadruplex ē gradus dū tēp-
tātium oēs tñ non sunt p̄rij
Primus eoz qui aim non ipa-
rāt ante oracōez. sed distrahū-
tur sciēter 7 negligēter qui la-
bijs deū honorant solum. **Se-**
cūdus eoz qui non dimittūt
ante oracōem debitoribus ran-
corem tenētes. **De** alobus dici-
tur. Eccā. xvij. **Ante** oracōem
ipara animā tuam. a noli esse
quasi homo qui temptat deū
vbi dicit glō. interli. **Tēptat**
deū qui orat qd̄ docuit. sed nō
facit quod iussit. **Sup** que di-
cit thō. 2. 2. vbi prius **Qd̄** iste
qui ante oracōem suam aiām
nō iparat dimittendo si quid
adūsus quem h; . vel aliquis
se ad deuo cōem nō disponēdo
non facit quod in se est ut ex-
audiatur a deo 7 ideo qñ int̄-
pretatiue temptat deum a q̄
uis hmōi quasi interpretatiua
tēptacio vidat̄ ex p̄sumpcōe
seu indiscrecōne procedere tñ
hoc ipm ad dei irreuerētiam p-
tinet ut hō presūptuose. a sine

debita diligētia se hēat in hīs que ad deum pertinet. dicitur enim i. p. v. Duiliamini s̄b potēti manu dei. 7. ij. thi. ij. Sollicite cura teipm̄ probabilē exhibere dō. unde etiā huiusmodi temptacō ē spēs irreligiositatis. hxc tho. Tertio eorum qui p̄ter intencōnem petunt vel faciunt que dicitur in diffiniciōis declaracōne interpretatiua tēptacō. Ritus eoz qui ex intencōne talia faciūt ut ibidē patuit.

Capitulum. xx.

Quinto dēo prohibetur hic accidia cuius proprium est tristari de obsequio diuino. sicut caritatis est gaudere in bono diuino. **U**bi tria p̄ncipalit̄ sunt uideāda. Pr̄mo de quiditate et malicia et origie accidie. Secūdo de spēs. Tertio de remedijs. **Q**uintum ad primum sc̄z tho. 2. 2. q. xxxv. Accidia est tristitia de bono diuino qd̄ homo debet facere. dicitur p̄mo tristitia s̄ nō quelibet. Est enim quedam tristitia bō ut illa qua opatim̄ miserie proximi sicut mīa facit tristari. et passionis cristi meditacō. Similiter tristitia quam habem̄ de peccatis cōmissis in contricōe. Alia ē tristitia mala in appetitu uindictē inordinato

et constituit spēm peccare vel tristitia de bono p̄mi et facit odiū vel inuidiam. Sed tristitia de bono dīmo constituit accidia. dicitur. ij. de bono dīmo id est de bonis spūalibus istis potissime que hōiem p̄ se ordināt in deū ut sūt seruitutes deo exhibēde. corde. ore. vel opere. de quibus dictū fuit a primo p̄cepto particulari vsqz ad sextum. Et sic etiā sunt omnia opera virtutum. nō inq̄tum circa talē materiam sed inq̄tum p̄pter deū facta et in deum relata. Ex quo patet qd̄ ē accidia oris cordis et operis. Quia quis tedūm et tristitiā habere potest meditati fidem. sperādi in deum. deum diligendi quo ad cor. quo ad os laudādo. orando. loquēdo de deo et filia. Et in opere multipliciter fit. Dicitur cōsequēter quod homo debet facere. quia si quis tristaretur de spūali bono ad quod quis non teneatur sub pena peccati uenialis aut mortalis. puta de p̄ficiendo aliquo quod solū cadit sub consilio nō est accidia. Exemplum de iuvene euāgelico qui tristis abscessit cū ei cristi dixit. **S**i vis p̄fectus esse uade et uende omnia que habes et da pauperibz math. xix. Sed que sunt radices et cause tristitie. R̄ndetur qd̄ tres. Pr̄ma cū